

Kolumni

Marko Erola

toimitus.valkeakoskensanomat@
sanoma.fi

Suuri kysymys, pieni vastaus

Facebook-kuplassani virisi äskettäin keskustelu elämän tarkoituksesta. Keskustelun aloittaja kertoi oivaltaneensa, että elämän tarkoitus on sopeutuminen. Pian ketjussa oli sata kommenttia ja melkein yhtä monta käsitystä elämän tarkoituksesta.

En ole koskaan ymmärtänyt tätä suurta kysymystä. Se on minusta väärin asetettu. Elämän tarkoituksen kyseleminen on sama kuin seisoi moottoritien ylittävällä sillalla ja yrittäisi arvailla, mihin nuo kaikki ohikiitävät autot ovat menossa.

Ei sitä voi tietää, mutta jokaisen auton ratissa istuvan on tiedettävä, mihin on menossa, mikä on autoilun päämäärä ja mikä on matkan tarkoitus.

Elämällä, isolla E:llä, ole Tarkoitusta isolla T:llä. Elämä on nimilappu yhden ison kiven pinnalla havaittavalle viherpiperrykselle, jonka tarkasta määritelmästä ei siitäkään ole yksimielisyyttä.

”Elämällä, isolla E:llä, ole Tarkoitusta isolla T:llä”

Luonnontieteen vinkkelistä elämä vain on, yrittää olla jatkosakin ja yrittäessään ottaa koko ajan uusia muotoja. Uskontoja on osuvasti sanottu yritykseksi käsitellä tätä tarkoituksettomuutta.

Tarkoituksen perään kannattaa siis kysellä vain, jos etsii oman elämänsä tarkoitusta. Se on ajoittain hukassa jokaisella meistä, enemmän tai vähemmän. Suurten elämänmuutosten kynnyksellä etenkin tulee miettineeksi, mitä ihmettä tässä oikein touhutaan ja mihin oikeastaan pyritään.

En ole lukenut filosofi Frank Martelan tuoretta kirjaa aiheesta, mutta haastatteluissa Martela on tiivistänyt kirjansa yhdeksi lauseeksi: elämän merkitys on tehdä itselleen merkityksellisiä asioita siten, että tekee itsensä merkitykselliseksi muille.

Noin se epäilemättä on, ja niin tähän suureen arvoitukseen ovat vastanneet lukemattomat muutkin ajattelijat. Keksi mielekästä tekemistä. Ole hyödyksi. Auta huono-osaisempia. Kehitä itseäsi.

Mutta mitä mielekkyys, itsensä kehittäminen ja palveleminen käytännössä tarkoittaa? Tähän suureen kysymykseen on itse kunkin keksittävä pieniä vastauksia, tiettyinä aikana ja tietyssä paikassa, yhä uudelleen ja uudelleen.

Itse en ole kysellyt elämäni tarkoitusta sen jälkeen, kun lapset syntyivät. Varmaan se päivä tulee, mutta silloin en aio etsiä vastauksia filosofeilta, tähtitaivaalta tai erämaasta. Yritän löytää vastauksia lähimmäisistä, arjen tekemisestä ja paikallisista yhteisöistä.